

Procjenjivanje učenika, nastavnika i škola

Radni materijal 2: Perspektive procjenjivanja

Unutrašnje i vanjsko procjenjivanje omogućava pojedincu da dobije predstavu o vlastitom statusu učenja te da u skladu s tim poduzme daljnje korake. Ona pomažu i u postavljanju novih ciljeva.

Svi ljudi su navikli da ih drugi procjenjuju. Tako dobijaju povratne informacije od učenika, nastavnika i roditelja.

Samoprocjenjivanje opisuje sposobnost prosuđivanja samog sebe te izvođenja zaključaka na toj osnovi. To je bitan instrument u podsticanju autonomije učenika i umanjivanju potpune zavisnosti o nastavnikovim povratnim informacijama. Učenici koji su sposobni realno prosuditi sami sebe stvaraju bolju sliku o vlastitom ja i manje su podložni osjećaju nesigurnosti. Manje će zavisiti o povratnim informacijama i pohvali te će primjerenije interpretirati reakcije nastavnika.

Samoprocjenjivnje i procjenjivanje od strane drugih ne moraju se nužno potpuno podudarati, no treba ih saslušati na zajedničkim sastancima, o njima dobro razmisliti i raspraviti ih. Učenik na samog sebe ne gleda automatski na isti način kao i njegov nastavnik. Trebaju se iznijeti i raspraviti različita stajališta. Na taj način se mogu ispraviti mrtvi uglovi, sužene perspektive ili gotovi stavovi. Učenici moraju korak po korak naučiti kako prosuditi vlastite sposobnosti i sposobnosti, kao i na koji način pružiti povratne informacije ostalim učenicima, kako prihvatiti povratne informacije i raspraviti ih. Takvim pristupom dolazi do veće podudarnosti između samoprocjenjivanja i procjenjivanja od strane drugih.

